

ת"פ 28188/12/14 - מדינת ישראל נגד א מ ק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28188-12-14 מדינת ישראל נ' ק

ת"פ 304-11-14 מדינת ישראל נ' ק

ת"פ 3821-06-14 מדינת ישראל נ' ק

ת"פ 29253-01-15 מדינת ישראל נ' ק

בפני
כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

א מ ק (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שעניינן תקיפה, איומים (3 עבירות) והיזק לרכוש במזיד.

להלן פירוט התיקים:

ת"פ 304-11-14

הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם, בכך שביום 22/3/14 בשעה 11:35 לערך תקף את מר י ב (להלן: "המתלונן"), בן זוגה לשעבר של הגב' א ס (ק), שבעת האירוע היתה בת זוגתו של הנאשם.

בעקבות דין ודברים בין הנאשם לבין הגב' ס במהלכו אמרה הגב' ס לנאשם כי אינה מעוניינת להינשא לו, פנה הנאשם לגן וחתך את פרקי ידיו באמצעות שבר זכוכית.

המתלונן, הגב' סעדיאן ושוטרים הגיעו למקום ובמהלך ניסיונותיהם להניא את הנאשם מלחתוך את עצמו, קפץ הנאשם מעל המעקה ובעט במתלונן בחלק גופו התחתון.

ת"פ 3821-06-14

בתיק זה הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים בכך שביום 26/4/14 בשעה 14:10 איים הנאשם על רעייתו, הגב' א ס בכך שאמר לה שהוא יחתוך לעצמו את הידיים.

בהמשך, במהלך חקירת הנאשם במשטרה, איים הנאשם על אחד השוטרים בכך שדפק בחוזקה על השולחן וצעק "אתה רוצה לראות שעכשיו אני חותך את עצמי" והמשיך לצעוק כי יחתוך את עצמו במשרד.

29253-01-15

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות שעניינן **איומים והיזק לרכוש במזיד** בכך שביום 27/7/14 בשעה 15:00 לערך בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין רעייתו, הגב' א ק איים הנאשם על הגב' ק באומרו לה "אחד משנינו ילך לקבר" וכי יפגע בחבריה הקרובים. בנוסף איים הנאשם על המתלוננת כי אם תעזוב אותו יתאבד.

באותן הנסיבות, הרים הנאשם על אגרטל, השליכו על רגלו שלו וגרם לשבירת האגרטל.

ת"פ 28188-12-14

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות איומים בכך שביום 31/12/14 סמוך לשעה 08:30 על רקע ויכוח בין הנאשם לבין הגב' א ק, רעייתו ("**המתלוננת**"), קילל הנאשם צעק והשליך רדיו על הרצפה. לנוכח מעשיו, יצאה המתלוננת בריצה מהבית ומשעשתה כן, צעק הנאשם על המתלוננת "אם משטרה תבוא ותיקח אותי, אני אתאבד, לא תראי אותי יותר". משהגיעה המשטרה למקום, בשעת מעצרו, איים הנאשם בנוכחותה שוטרים באומרו: "א, אני עוד היום מתאבד, זהו זה נגמר", תוך שהוא דופק את ראשו בחזקה בדלת הכניסה.

בהמשך לאחר חקירתו במשטרה, איים הנאשם בנוכחות אחד השוטרים באומרו כי יפגע בעצמו היום, יחתוך את עצמו בפרקי היד וידפוק לעצמו את הראש בקיר.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 52 שנה נשוי וממתין ללידת ילדו מהגב' א ק, המתלוננת בכתבי האישום שבפניי, לה נישא לפני כשנתיים .

הנאשם בן חמישי במשפחה המונה אב אלמן ו-9 ילדים אשר לפי הידוע מתפקדים באופן נורמטיבי. הנאשם סיפר כי הקשר עם אחיו הצטמצם בשנים האחרונות בשל אכזבתם של אחיו מתפקודו לאורך השנים. לדברי הנאשם סיים 10 שנות לימוד ושירת בצה"ל בתפקיד מש"ק כיבוי. לאורך השנים עבד הנאשם בעבודות מזדמנות והתקיים מקצבת נכות מטעם הביטוח הלאומי, על רקע פגיעה בגבו.

הנאשם נישא לראשונה בהיותו בשנות ה-20 לחייו, ולאחר 14 שנות נישואין התגרש מרעייתו. לדברי הנאשם סבלה אשתו הראשונה מבעיות נפשיות ופעמים רבות הזמינה לו משטרה ללא כל סיבה.

לאחר גירושיו התגורר הנאשם במשך כ-14 שנים אצל אביו ואחיו באשקלון, זאת עד לנישואיו למתלוננת, אז עברו השניים להתגורר אצל הוריה של המתלוננת, שהינם נכים סיעודיים. בשיחה שקיים שירות המבחן עם רעיית הנאשם ביטאה זו מצוקה וסיפורה כי הם מרבים לריב וכי באחת המריבות אף עזב הנאשם את הבית למשך יממה במהלכה הודיע לה טלפונית כי אין בכוונתו לשוב. לתחושתה של המתלוננת מעשיו אלו של הנאשם נועדו לאיים עליה ולפגוע בה.

בשיחה עם הנאשם, שלל הנאשם קיומם של קשיים משמעותיים ביחסיהם וביחס לדברים שמסרה רעייתו לשירות המבחן אמר כי מדובר במקרה חריג בו פעל באופן אימפולסיבי.

בתסקיר שירות המבחן האחרון דווח כי הנאשם החל לעבוד כמטפל בקשישים בין השעות 8:00-17:00 דבר שגורם לנאשם גאווה וסיפוק רב ואף לדברי רעייתו הביא לצמצום המתיחות ביחסיהם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם ורעייתו סובלים מקשיים אישיותיים ונפשיים משמעותיים, סובלים מקושי משמעותי ביצירת נפרדות וכי יחסיהם מאופיינים בתקשורת לקויה. הנאשם ורעייתו הגיעו למספר פגישות בלשכת הרווחה ונבנתה להם תכנית טיפולית על מנת לסייע להם בשיפור יחסיהם ולקיים קשר מפקח, התמודדות עם הלידה הצפויה והטיפול בהוריה הסיעודיים של רעיית הנאשם, אצלם מתגוררים השניים. שירות המבחן מעריך כי הנאשם יתקשה להיתרם מטיפול פסיכו-סוציאלי, אשר יכלול שיחות טיפוליות קבועות, וכי הטיפול המוצע במסגרת לשכת הרווחה הכולל ליווי בתחום התעסוקה, מתן מענים קונקרטיים וסיוע בהתמודדות עם קשיי היומיום הוא הטיפול המיטבי עבור הנאשם.

בנסיבות העניין, ממליץ שירות המבחן על הטלת עונש מותנה כגורם מרתיע בנוסף על צו מבחן למשך שנה לצרכי מעקב וטיפול.

טעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה לנסיבות ביצוע העבירות ולעולה מהתסקירים שהוגשו מטעם שירות המבחן ולפיו מדובר באדם לא נורמטיבי הסובל מקשיים בוויסות התחושות, קושי בשליטה בכעסים ואימפולסיביות.

המאשימה טוענת למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל בגין עבירת האיומים. ביחס לעבירת התקיפה טענה המאשימה למתחם ענישה הנע בין 3 חודשי מאסר שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד לשנה, ובעבירה של ההיזק לזדון נע המתחם בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר. המאשימה סבורה כי יש למקם את הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם ולהשית עליו מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס סמלי ופיצוי למתלונן בת"פ 304-11-14.

מנגד התייחס הסנגור בטיעונו לעונש לעובדה שהנאשם לשיפור בתפקוד הנאשם, אשר החל לעבוד ומצפה ללידת ילדו הראשון.

בהתייחס לנסיבות העבירות ציין הסנגור כי מדובר באיומים של הנאשם לפגיעה בעצמו ולא לפגיעה באחר וביחס לעבירת ההיזק בזדון מדובר באגרטל ששבר הנאשם.

הסנגור טוען כי מעשיו של הנאשם עומדים ברף הנמוך של העבירות ומבקש לתת ביטוי בגזר הדין לשיקום בו החל הנאשם הכולל טיפול במסגרת לשכת הרווחה והשתלבות בתעסוקה.

דין וגזירת דין

בהתאם לתיקון 113 יש לקבוע את עונשו של הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה.

הנאשם הורשע בעבירות בגין ארבעה אירועים נפרדים, אולם מדובר במסכת מתמשכת, הקשורה ליחסיו עם המתלוננת, עמה התמסד בקשר נישואין לפני כשנתיים, ועל כן על מתחם הענישה להיקבע באופן כולל למכלול האירועים דנן, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק.

הערכים החברתיים המוגנים באירועים שבפניי, עניינם הגנה על שלווה נפשו שלמות גופו, חייו וכבודו של אדם. הדברים מקבילים חשיבות יתרה, מקום בו מדובר במסגרת התא המשפחתי.

לגבי עבירת **האיומים** נע המתחם בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר. האיומים במקרים שבפניי מצויים ברף הנמוך משמדובר באיומי הנאשם לפגיעה בעצמו ולא במתלוננת.

בכל הנוגע לעבירת **התקיפה**, הנאשם הורשע בכך שבעט בחלקו התחתון של המתלונן. מבלי להקל ראש בהתנהלותו של הנאשם, הרי שמדובר ברף הנמוך של העבירה ולפיכך נע המתחם בין של"צ לבין מאסר מותנה.

עבירת **ההיזק לרכוש במזיד** בנסיבות המתוארות לפיהן שבר הנאשם אגרטל לאחר שהשליכו על רגלו אינה חמורה ולטעמי המתחם בנסיבות העניין נע אף הוא בין של"צ לבין מאסר מותנה.

בהתאם לכללי הבניית ענישה אני סבור כי מתחם הענישה למכלול האירועים שבפניי נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל בן 4 חודשים.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם בן 52, נשוי בשנית וממתין ללידת ילדו הראשון.

הנאשם הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות על ביצוען והן מצטרפות להרשעה קודמת של הנאשם משנת 2013 בעבירה שאינה מסוג העבירות שבפניי.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי לנאשם קשיים אישיים ונפשיים אשר בעטיים חווה הוא קשיים במישורי חייו השונים. הנאשם מתקשה להתמודד עם בעיותיו ושירות המבחן סבור כי הליך טיפולי פסיכו-סוציאלי לא ישא פירות.

נתתי דעתי לאמור לקשיים העולים ממערכת היחסים בין הנאשם לבין המתלוננת אך לצד זאת, מונחת לפניי הערכת שירות המבחן לפיה אין חשש לאלימות פיזית בין השניים.

בהקשר זה, מקובלת עליי המלצת שירות המבחן כי הטיפול המיטבי בעניינו של הנאשם הוא טיפול במסגרת שירותי הרווחה, מתן סיוע ומעקב פיקוחי על הנאשם.

איני סבור כי יש מקום להורות על מאסר בפועל כבקשת התביעה, במיוחד כאשר הנאשם החל סוף סוף לעבוד וקיים חשש כי יאבד את מקום עבודתו.

בנסיבות הענין, ראיתי לאמץ את המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה שיגרום להרתעתו מפני מעשים דומים בעתיד ובמקביל מתן צו מבחן לצרכי טיפול ופיקוח.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה של תקיפה סתם.
2. 45 יום מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירת איומים.
3. מעמיד את הנאשם תחת צו מבחן למשך 18 חודשים לצורך המשך טיפול בלשכת הרווחה, מעקב ופיקוח.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 12 פברואר 2017, בנוכחות הצדדים.